

(Hage) udtalte sin Forundring over, at jeg ikke allerede har fremsat et Forslag herom; en Kystfredningslov altsaa, vil jeg dertil sige, at Grunden er alene den, at jeg ikke har troet, at Stemningen var tilstrækkelig stærk til at føre et saadant Lovforslag igennem. Jeg har faaet denne Tro ved Betragtning af de Forhandlinger, der tidligere ere førte her i Rigsdagen om dette Spørgsmaal. Det ærede 10de kongevalgte Medlem berørte jo disse Forhandlinger og fremhævede ogsaa, at Forslag, sigtende til at raade Bod paa disse Ulemper, have været fremsatte tidligere ved privat Initiativ. Det blev fremsat 3 Aar i Rad i det andet Ting og kom ogsaa i 2 Aar op til Behandling i dette høje Ting. Derefter blev det fremsat som et Regeringsforslag, vistnok efter Anmodning fra dette høje Tings Side, uden at dette bragte os et Skridt nærmere til en Løsning. I Betragtning af det, der saaledes er gaaet forud i denne Sag, har jeg ikke ment, at Tiden endnu var kommen til, at det med Lykke kunde lade sig gøre at tage den frem igen. Jeg skal imidlertid efter de Udtalelser, der her ere fremkomne fra flere ærede Medlemmer, erklære, at jeg skal overveje Sagen i Løbet af Sommeren; jeg haaber, at det saa til næste Samling skal kunne lykkes at fremsætte et Forslag, og tillige at føre Sagen igennem paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. — Om Forholdene ved Møens Klint har min ærede Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, udtalt sig; og dette Spørgsmaal skal jeg altsaa ikke opholde mig videre ved.

Der blev i Gaar af det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) rejst et Spørgsmaal angaaende Kødkontrollen. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke rigtig vidste, under hvilken Minister denne Sag henhører. Jeg skal dertil sige, at Kødkontrollen overfor Udførslen her fra Landet sorterer under Landbrugsministeriet, medens Kødkontrollen her i selve Landet, altsaa med Forbruget her i selve Landet, henhører under Justitsministeriet, idet det jo er en Sag, der gaar ind under de kommunale Sundhedsvedtægter. Det ærede Medlem var ikke tilfreds med de Forhold, der ere paa dette Omraade. Det ærede Medlem er ikke ene om at have denne Opfattelse. Forholdet med Hensyn til Kødkontrollen er sikkert meget uheldigt og trænger til at undergaa en grundig Forandring. Spørgsmaalet har jo været Genstand for Forhandling i indeværende Rigsdagssamling, idet der i det andet Ting ved privat Initiativ er fremsat et Forslag herom.

Uden i øvrigt at skulle udtale mig nærmere angaaende denne Sag, tror jeg at turde sige, at der er nogen Sandsynlighed for, at et Forslag, vedrørende denne Sag, endnu i denne Rigsdagssamling vil kunne naa at komme frem ogsaa til Behandling her i dette Ting.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det er kun et Par ganske enkelte Bemærkninger, der ved denne Debat ere rettede til mig angaaende Spørgsmaal under Kirke- og Undervisningsministeriets Budget. Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) udtalte Ønsket om, at de forskellige Kunstsamlinger kunde holdes aabne i længere Tid hver Dag, end det nu sker. I de senere Aar er Aabningstiden for Statens Samlinger gentagne Gange bleven forlænget. I 1897—98 stillede Regeringen Forslag om en forøget Bevilling til Personalets Lønninger paa 1,200 Kr., hvorved skete en Udvidelse af samtlige Museers Aabningstider om Søndagen med en Time. Nationalmuseet, der før holdt aabent om Sommeren fra 12—3 og om Vinteren fra 12—2, holdes nu ved Hjælp af denne Bevilling hele Aaret igennem aabent fra 12—3, og Kunstmuseet, Maleri- og Skulptursamlingen fra 11—3. Allerede 2 Aar efter, i 1900—1901, skete der en ny Udvidelse, da bevilgedes nemlig atter et Beløb, for at Aabningstiden for Maleri- og Skulptursamlingen kunde forlænges, hvilket man bevilgede med en Time. Disse Samlinger staa nu hver Dag, Mandag undtagen, aabne i 4 Timer. Drejede det sig nu kun om en ny forøget Bevilling til Forhøjelse af Personalets Lønninger for at opnaa en noget længere Aabningstid, vilde dette neppe volde Vanskelighed, men der er ogsaa andre Forhold, der kunne gøre sig gældende her. Og i det hele taget tror jeg, at de fastsatte Aabningstider ere passende og rimelige i begge Retninger, baade overfor Publikum og overfor Samlingerne og deres Personale. Navnlig tror jeg, at det vilde være ret overflødigt, om man fulgte det ærede Medlem ved at forlænge Tiden, i hvilken Samlingerne ere aabne, ved at lægge en Time til om Formiddagen. Det er nu allerede saaledes, at i den første Time, hvor Kunstmuseet er aabent, møder der saa godt som ingen, og at forlænge Tiden ved at føje en Time til om Eftermiddagen, saaledes at Kunstmuseet var aabent fra 11—4 hver Dag, vilde i alt Fald kun kunne ske i Sommerhalvaaret. Det ærede Medlem henviste til, at saa